

דוד קלאם

ג'וני גרואל

ביום שמרצלה קיבלה אותו.
ואז מרצלה הביטה על מישהו אחר
והחתלתול נתן לדוד קלאם סטירה בלחי
והפיל אותו. כן! דווקא כך! ועוד כאשר כל יתר
הבובות ראו!. ובאותו רגע אמא קראה

דוד קלאם קיבל את הפגיעה קשה מאוד. הוא
לא היה במיוחד גאה, אבל הרי איש לא רוצה
שיביישו אותו לפני ידידיו. עיני דוד קלאם זרחו
חזק, עם אפשר לכנות את ברק כפתורים
כזריחה (כי עיני הדוד קלאם לא היו אלא שני
כפתורים). ולמרות שהוא מעולם לא הוציא
מפיו מילה, הבובות האחרות ידעו שבראש
שלו, המלא נסורת, עולות מחשבות חמורות.
רק הבוקר דוד קלאם לבש את הבגדים
הסקוטיים שלו, אותם הבגדים שבהם הגיע
בחג המולד לביתה של מרצלה.
נכון, הבגדים היו קצת מלוכלכים וקרועים, אך
בחצאית הסקוטית שלו לא היו חורים וכובע
ברט הסקוטי שלו ישב יפה על ראשו, כמו

ומרצלה הייתה צריכה לרדת אליה למטה.
דוד קלאם קם ואמר לחתלתול שהוא עשה
דבר מאוד לא יפה, ושצריך לחנך אותו יפה
יותר. אבל חתלתול רק נתן לדוד קלאם
סטירה בצד שני והפיל אותו שוב, כי חתלתול
לא הבין את דבריו של דוד קלאם.
כשראשו של דוד קלאם היכה ברצפה, עם
רעש קל של הנסורת, פריצי זקף אוזן אחת
ופתח עין אחת. לפי דעתו של פריצי
החתלתול השתעשע יותר מדי, והוא קפץ

מאוד. הכובע שלו נפל והרגליים שלו
מפותלות. הוא כעס מאוד על פריצי, אך

מהסל שלו עם נביחה קלה ותפס את דוד
קלאם ברגליים. באיזה רעש דפק ראשו של
דוד קלאם ברצפה, כשפריצי ניער אותו.
החתלתול ברח מהחדר, כי הנסורת מראשו
של דוד קלאם התפזרה בכל הכוונים.
מובן שהדבר לא כאב לדוד קלאם, כי בובות
לא מרגישות כאבים, אך האירוע היה מאוד
מביש לדוד קלאם והוא לא אהב זאת.
פריצי דווקא השתעשע מאוד אבל שמרצלה,
ששמעה את הנביחות שלו, רצה במדרגות
למעלה, לראות מה קורה. פריצי מיד חזר
לסל שלו, ומרצלה אמרה לו כי הוא מאוד,
אבל מאוד, מאוד שובב.
דוד קלאם המסכן! החצאית הסקוטית שלו
הייתה מלאת קרעים ופניו היו מלוכלכות

החיוך נשאר עדיין על פניו, כי כך הוא היה מצוייר שם.

פריצי גלגל עיניים על הגברת שלו ונראה כאילו הוא מצטער מאוד. אך זה לא עזר להרגשתו של דוד קלאם. החצאית הייתה הרוסה וצריך היה להוריד אותה.

הוא קיבל מעיל חום מאחת הבובות האחרות, אך המעיל היה קטן מדי. הוא בקושי הגיע עד

מותניו של דוד קלאם והשרוולים כיסו את המרפקים בלבד.

ואז מרצלה שמה על ראשו של דוד קלאם אחת שביס של בובה אחות, הושיבה אותו על הכיסא, לקחה את פריצי תחת זרועה וירדה לאמא עם החצאית הסקוטית הקרועה כדי לספר לה את הכל.

כמה שהבובות צחקו כאשר מרצלה עזבה את החדר!

הם קראו לדוד קלאם "אחות" ואחד מבובות-ילד, זה עם עיניים כחולות ועור רך, זה שאומר "אמא" כשהופכים ומשכיבים אותו, לחש לבובה-ילד אחר: "נכון ששביס מתאים לו?"

דוד קלאם לא אמר מילה, אבל הרגיש מאוד את ההשפלה.

ואז מרצלה חזרה ולקחה את דוד קלאם. הוא שמח מאוד שבובות האחרות לא רואות אותו יותר.

הבובות לא ראו אותו שני ימים ושתי לילות, והצטערו מאוד, כי הוא היה הגבר היחידי בכל

כלבים משוטטים."

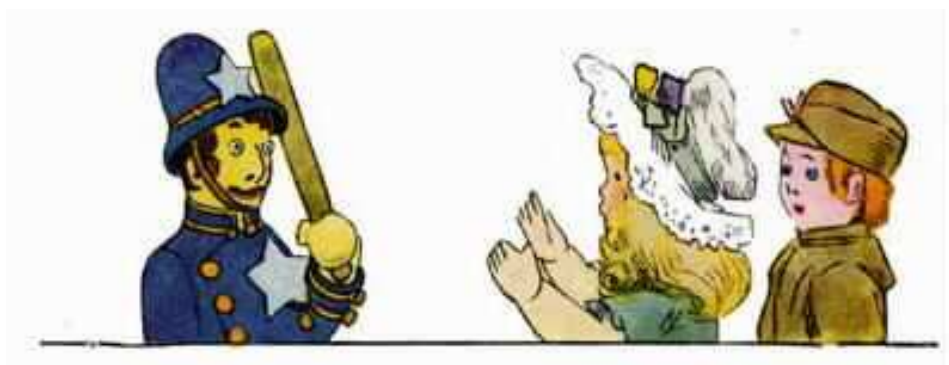
פריץ נפנף בזנבו ומצמץ בעיניו כאילו אומר שעכשיו הוא כבר יתנהג יפה.

מרצלה שיחקה עם הבובה החדשה כל אחר-הצהריים והבובות היו סקרניות מאוד אך לא יכלו לסובב את ראשיהן והן ישבו בצורה כזו שלא יכלו לראות את הבובה החדשה. אך בלילה, כשמרצלה אמרה לבובות "לילה טוב", יצאה מחדר המשחקים והלכה למיטה, כל הראשים הופנו אל הבובה החדשה. וכשהן

חדר המשחקים, כי הרי בובות-ילדים לא נחשבו. השפם שלו תמיד התרומם בחיוך יפה, והרגיע אותן כאשר עכבר נכנס בלילה להשתעשע חדר המשחקים.

וביום השלישי, מיד אחרי שאבא חזר ואכל את ארוחתו, מרצלה באה לחדר המשחקים עם בובה חדשה. היא הראתה אותה לפריצי ואמרה "אם תקלקל את הבובה הזאת, אגרש אותך לרחוב, ושם כבר יתפסו אותך צייד

הביטו עליה היא קמה מכסא הבובה, עליו הושיבה אותה מרצלה והן ראו שזה שוטר!. על הבגדים הכחולים שלו היו תפורים כפתורי נחושת רבים ועל החזה ראו כוכב ניקל גדול.

על ראשו היה קובע כחול, גם הוא עם כוכב מבריק.

לאורך מכנסיו ראו פסים צהובים בצד חיצוני של כל רגל ובידו הימנית הוא החזיק אלת שוטרים.

הוא ניגש לקבוצת הבובות, אמר "שלום" וקרא לכל אחת בשמה. הן השתוממו מאוד שהוא מכיר את שמותיהן, אבל כשהוא התקרב ממש ראו שזה דוד קלאם.

הילד הקטן הופתע כל כך שהתהפך על גבו וקרא "אמא", אך דוד קלאם עזר לו לקום ואמר שהוא סולח לכולם ואין לו כל טענות כלפיהן.

"כי אנו חייבים לחיות ביחד" אמר דוד קלאם "ולהשתדל שנהייה כולנו מאושרים! אין לי טענות אפילו לפריצי או לחתלתול. מעכשיו אני אראה את הכל בצורה אחרת!"

ואז הבובות ראו למה דוד קלאם נראה שונה. במקום הכפתורים שהיו לו קודם, כעת נוצץ לו זוג עיני זכוכית כחולים.

